

2. Demografia

Principals dades demogràfiques

Evolució de la població

- Des de l'any 2000 l'evolució de la població de Cerdanyola del Vallès ha crescut a un ritme lleugerament inferior que a la mitjana metropolitana.
- Entre 2000 i 2008 el creixement de població va assolir el 10,8%, mentre que entre 2009 i 2017 ha perdut un -1,7% de la població.

Estructura de la població

- Cerdanyola del Vallès té una piràmide d'edats envellida: el 17,8% de la població té més de 65 anys i el 15,5% té entre 0 i 14 anys.
- El 8,73% dels habitants són de nacionalitat estrangera, una proporció força inferior que la mitjana metropolitana.
- Entre la població estrangera, el 36% té nacionalitat americana, mentre que el 31,1% la té europea. La població de nacionalitat asiàtica representa el 18,8% i l'africana el 13,8%.
- Les nacionalitats estrangeres amb un major pes demogràfic són les dels països de la Xina, Marroc, Romania, Itàlia i Colòmbia.

Creixement natural

- El creixement natural de la població sempre ha estat positiu des de 1975, és a dir els naixements han superat les defuncions.
- Des dels anys noranta s'ha produït una disminució del creixement natural de la població, per una reducció del nombre de naixements i el manteniment de les defuncions.

Migracions

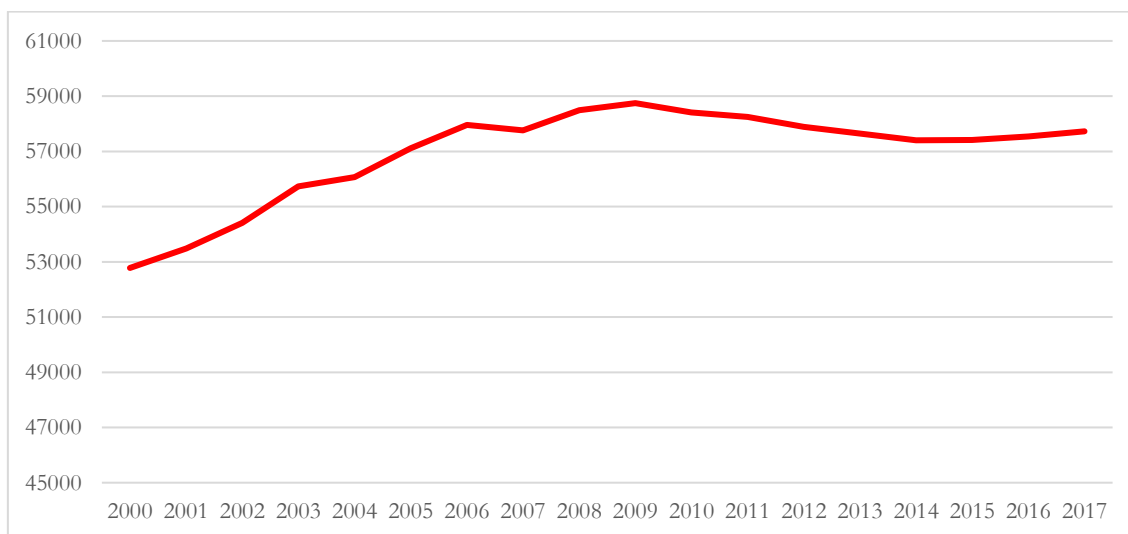
- El saldo migratori de Cerdanyola del Vallès ha experimentat força canvis entre 2005 i 2017.
- Entre 2005 i 2008 es van produir més altes que baixes residencials gràcies a les migracions provinents de l'estranger.
- Entre 2009 i 2014 el saldo migratori fou negatiu, i la ciutat va patir més emigracions que immigracions.
- Des de 2015 torna a haver-hi més altes residencials que baixes, gràcies a la recuperació de les migracions provinents de fora de l'Estat.
- En tot el període Cerdanyola perd més població cap a la resta de municipis catalans, que no pas n'atreu.

Diagnosi demogràfica

a) Evolució de la població

L'any 2017, Cerdanyola del Vallès comptava amb 57.723 habitants. **Des d'inicis del segle XXI, l'evolució de la seva població ha crescut a un ritme lleugerament inferior que a la mitjana metropolitana.** Així, entre 2000 i 2017, la població s'ha incrementat un 9,4%, mentre que al conjunt de l'AMB ho ha fet un 11,1% (Figura 2.1). En relació amb la resta de municipis del seu entorn, Cerdanyola del Vallès és el que ha tingut un creixement menor, i també el que ha tingut un comportament més semblant al conjunt de l'AMB (Figura 2.2). Concretament, Ripollet, Montcada i Reixac i Rubí presenten creixements superiors al 25% al llarg del període, mentre que Barberà del Vallès es situa en el 23,2%. Per la seva banda, Sant Cugat del Vallès ha experimentat un creixement exponencial, amb un increment de la població del 70%. De fet, l'any 2000 Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès tenien pràcticament la mateixa població: 52.778 habitants a Cerdanyola del Vallès i 52.654 habitants a Sant Cugat del Vallès. Disset anys més tard, Cerdanyola del Vallès n'ha incrementat 4.945 mentre que a Sant Cugat del Vallès han crescut en 36.862 persones. Per contra, Badia del Vallès és l'únic municipi on ha disminuït la població, amb una pèrdua del 13,3% al llarg del període.

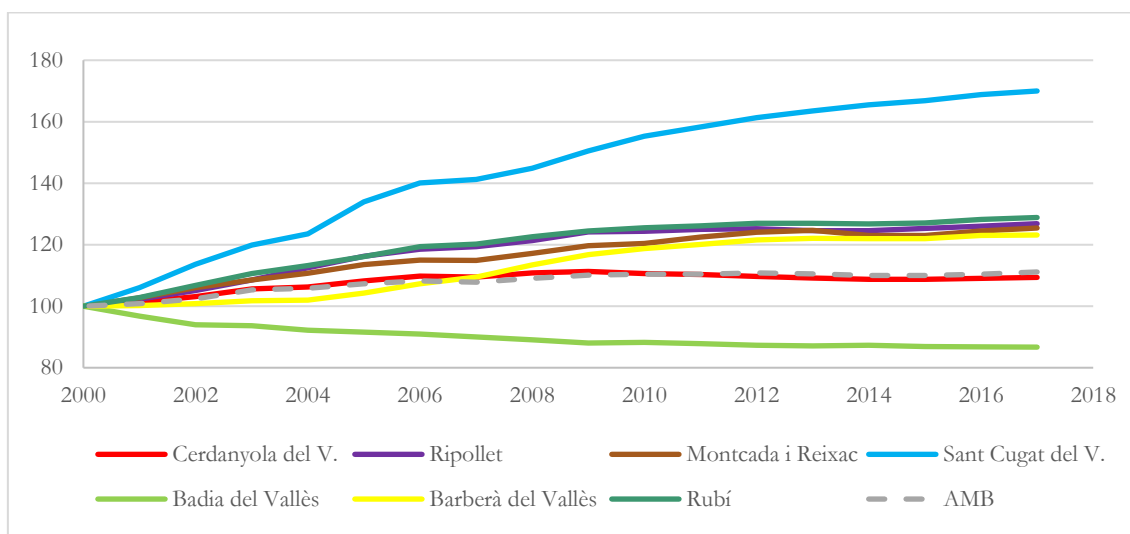
Figura 2.1. Evolució de la població. Cerdanyola del Vallès, 2000-2017.

Font: Elaboració pròpia a partir de Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA).

Tanmateix, cal destacar que al llarg del període analitzat es distingeixen dues etapes: una primera de creixement, i la segona d'estabilitat o pèrdua de població entre 2009 i 2017 (Figura 2.3). En el cas de **Cerdanyola del Vallès, entre els anys 2000 i 2008 el creixement assolí el 10,8%**, mentre que **des de 2009 el municipi ha perdut un -1,7% d'habitants**. La resta de municipis experimenten una retracció poblacional a partir de 2009 però no arriben a perdre'n, a excepció de Badia del Vallès que té signe negatiu en ambdós períodes. En el segon període, l'únic municipi que experimenta un creixement superior al 10% és Sant Cugat del Vallès. La resta de municipis que creixen en termes poblacionals durant aquest període ho fan per sota del 5%, a excepció de Barberà del Vallès amb un 5,5%.

Figura 2.2. Evolució de la població (índex 100). Subàmbit metropolità i AMB, 2000-2017.

Font: Elaboració pròpia a partir de Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA) i IDESCAT.

Figura 2.3. Creixement de població. Subàmbit metropolità, 2000-2017

Creixement de població (%)	Cerdanyola del Vallès	Ripollet	Montcada i Reixac	Sant Cugat del Vallès	Badia del Vallès	Barberà del Vallès	Rubí	AMB
2000-2017	9,4%	26,9%	25,4%	70,0%	-13,3%	23,2%	28,9%	11,1%
2000-2008	10,8%	21,3%	17,2%	44,9%	-11,0%	13,5%	22,6%	9,1%
2009-2017	-1,7%	2,2%	4,8%	12,9%	-1,6%	5,5%	3,5%	0,9%

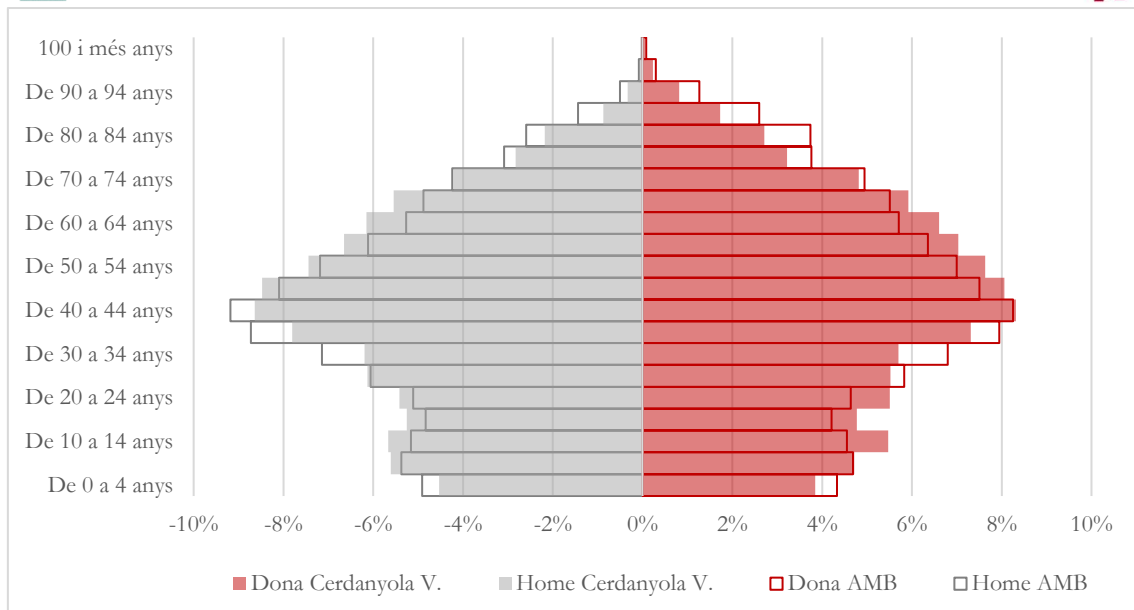
Font: Elaboració pròpia a partir de Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA) i IDESCAT.

b) Estructura de la població

Respecte l'estructura d'edats, **Cerdanyola del Vallès presenta una piràmide d'edats envellida, típica dels països mediterranis** (Figura 2.4). El 14,91% de la població té entre 0 i 14 anys, mentre que una proporció superior, el 17,8%, és major de 65 anys. La població d'entre els 15 i 64 anys representen el 67,3% del total. En comparació amb l'àrea metropolitana, els grups d'edats més joves presenten algunes diferències. Proporcionalment, **té més població entre els 4 i 24 anys que a tota l'AMB, però en canvi presenta menys infants d'entre 0 i 4 anys**. Respecte la població entre 25 i 45 anys, Cerdanyola del Vallès compta amb una menor proporció de població que a nivell metropolità, mentre que en les edats superiors als 45 anys i fins als 70 anys acumula més habitants. En les edats més avançades, per sobre dels 80 anys, la població de Cerdanyola del Vallès és proporcionalment menor que a escala metropolitana.

Respecte els municipis de l'entorn, **Cerdanyola del Vallès és dels que compten amb una major proporció de persones grans (17,8%)** tan sols superada per Badia del Vallès amb un 19,63% (Figura 2.5). Així mateix, Cerdanyola del Vallès és el municipi amb una menor població infantil, ja que la resta es situen per sobre del 15,5%.

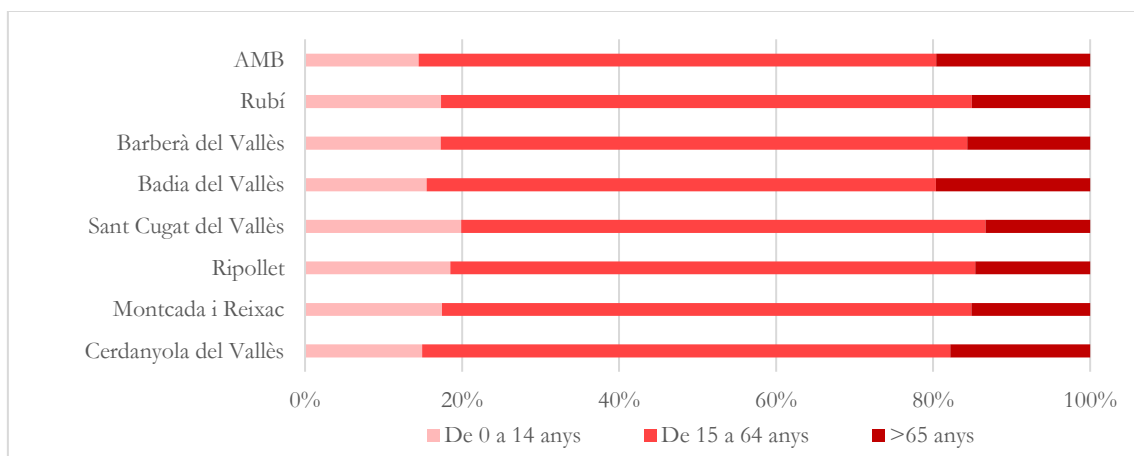
Figura 2.4. Piràmide d'edats. Cerdanyola del Vallès, 2017.

Font: Elaboració pròpia a partir de Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA).

En el cas de Cerdanyola del Vallès cal destacar **la majoria dels majors de 65 anys pertanyen a la franja d'edat 65-84 anys (15,73%)**, mentre que sols un 2,07% té 85 o més anys. Així, entre els municipis analitzats, Cerdanyola del Vallès és dels que té una proporció de població de 65 a 84 anys més elevada, conjuntament amb Badia del Vallès 17,78%. En canvi, el municipi amb una població més jove és Sant Cugat del Vallès, tant pel què fa a la població infantil (19,89%) com de mitjana edat (66,8%).

Figura 2.5. Estructura d'edats. Subàmbit metropolità i AMB, 2017.

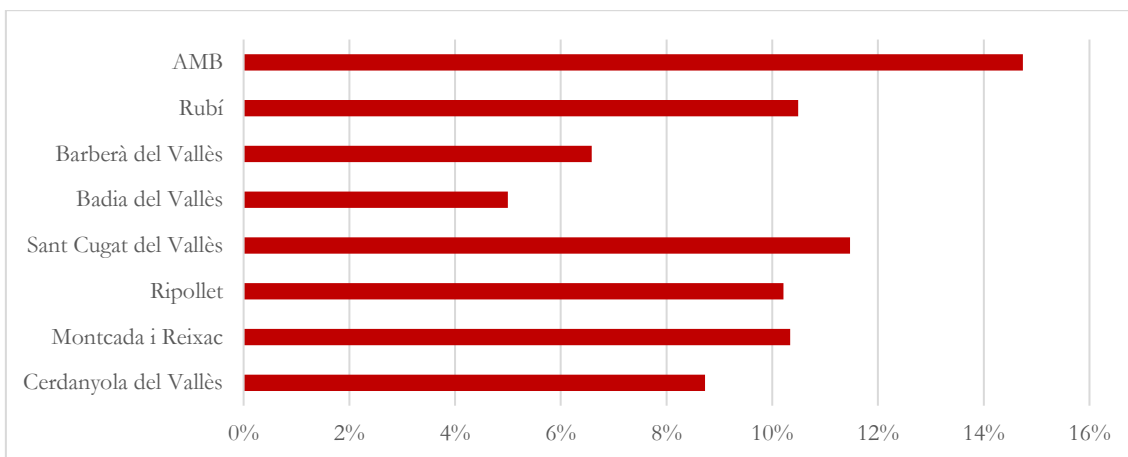

Font: Elaboració pròpia a partir de Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA).

Respecte la població estrangera, **Cerdanyola del Vallès compta amb el 8,73% d'habitants de nacionalitat no espanyola**, una proporció que es situa en els nivells mitjans entre els municipis del seu entorn (Figura 2.6). Així, Sant Cugat del Vallès és el municipi amb una major proporció de població estrangera, amb l'11,47%, seguit per Rubí (10,49%), Montcada i Reixac (10,34%) i Ripollet (10,21%). Per darrera de Cerdanyola del Vallès es troben Barberà del Vallès (6,58%) i en darrer lloc Badia del Vallès (5%). Tanmateix, tots els municipis de l'àmbit analitzat presenten

unes proporcions de població amb nacionalitat no espanyola força inferiors a la mitjana metropolitana, que es troba en el 14,74%.

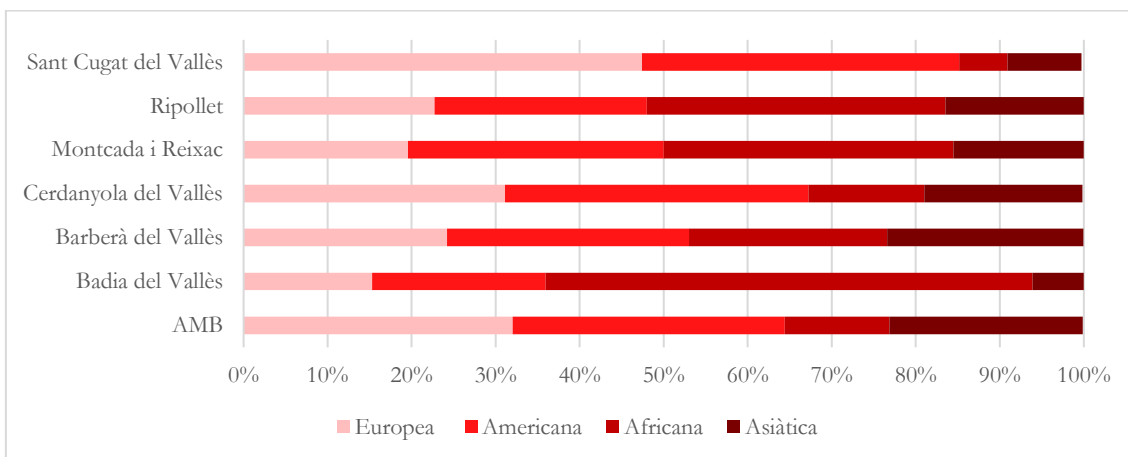
Figura 2.6. Població amb nacionalitat no espanyola. Subàmbit metropolità i AMB, 2017.

Font: Elaboració pròpia a partir de Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA) i IDESCAT.

Pel què fa a continents, el **36,1% de la població estrangera de Cerdanyola té nacionalitat americana, mentre que el 31,1% té nacionalitat europea** (Figura 2.7). En tercer lloc, la població de nacionalitat asiàtica representa el 18,8% i la que té un pes menor és la població amb nacionalitat africana, amb el 13,8%. Cerdanyola del Vallès té una distribució de la població estrangera per nacionalitats força semblant a la mitjana metropolitana. Les principals diferències són que Cerdanyola té un major pes de població americana i un menor pes de població asiàtica.

Figura 2.7. Població estrangera per nacionalitats. Subàmbit metropolità i AMB, 2017.

Font: Elaboració pròpia a partir de Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA).

Respecte els municipis de l'entorn, Sant Cugat del Vallès és el que acull a més població amb nacionalitat europea, el 47,4% de la població estrangera, i molta menys proporció de població africana (5,7%) i asiàtica (8,8%). En canvi, Badia del Vallès té molt més població africana (57,9%) i molt poca població amb nacionalitat europea (15,3%) i asiàtica (6,1%)

Concretament, en el cas de Cerdanyola del Vallès, **les nacionalitats estrangeres amb un major pes demogràfic són les dels països de la Xina, Marroc, Romania, Itàlia i Colòmbia** (Figura 2.8). La població de nacionalitat xinesa representen l'11,8% del total de la població estrangera, mentre que la marroquina el 9%.

Figura 2.8. Nacionalitats estrangeres amb major pes demogràfic. Cerdanyola del Vallès, 2017.

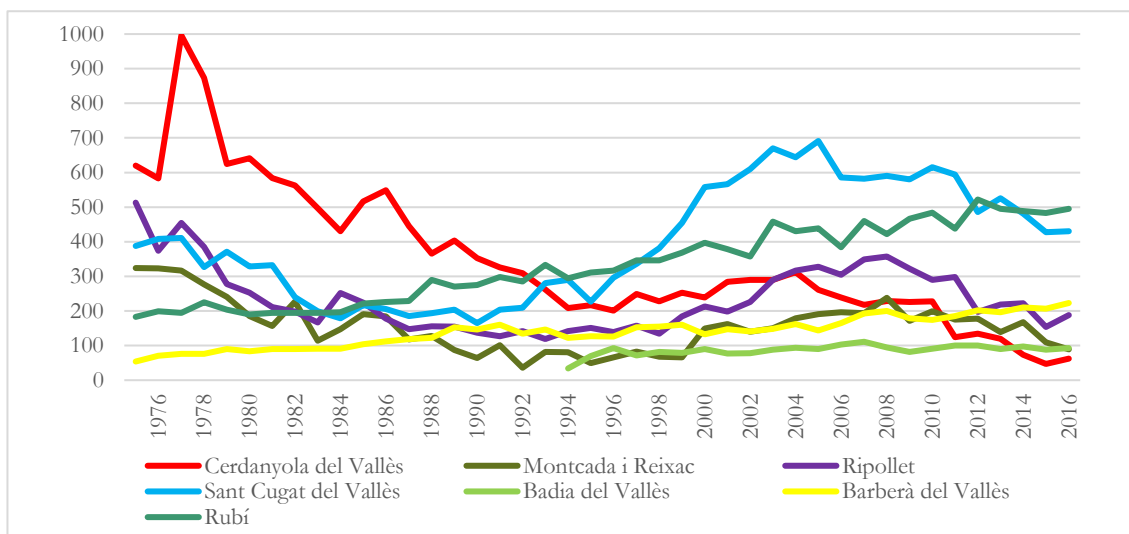
Nacionalitat	Nombres	
	Absoluts	Percentatge
Xina	612	11,8%
Marroc	465	9%
Romania	367	7,1%
Itàlia	283	5,5%
Colòmbia	228	4,4%

Font: Informe sociodemogràfic Cerdanyola del Vallès (2017), Ajuntament de Cerdanyola del Vallès.

c) Creixement natural

El creixement natural a Cerdanyola del Vallès, la diferència entre naixements i defuncions, sempre ha estat de signe positiu entre 1975 i 2017 (Figura 2.9). Si bé la tendència general des de 1977 ha estat a la baixa, la reducció fou força dràstica fins el 1996, moment a partir del qual es recuperà fins l'any 2004, quan va tornar a decaure fins l'actualitat.

Figura 2.9. Creixement natural¹. Subàmbit metropolità, 1976-2017.

Font: Elaboració pròpia a partir d'IDESCAT.

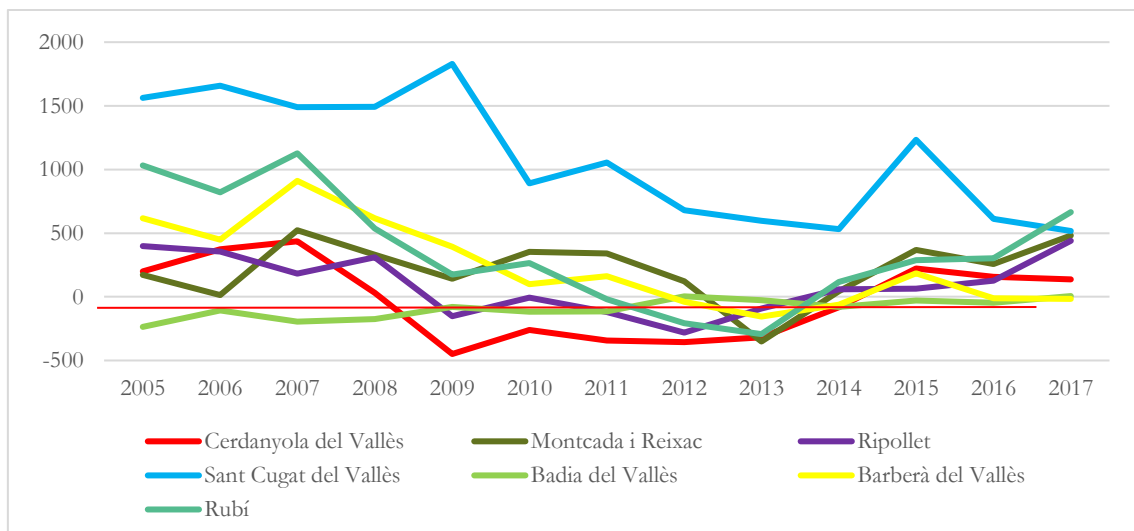
Aquest descens entre els anys setanta i noranta es deu en gran part al descens del nombre de naixements i a un petit increment de les defuncions, mentre que el creixement posterior es dona gràcies a l'augment del nombre de naixements i el manteniment de les defuncions. La tendència a la baixa dels darrers anys es deu, altra vegada, a la reducció del nombre de naixements i el manteniment de les defuncions.

¹ Les dades de Badia del Vallès es remunten a 1994 ja que fou l'any en que es constituí com a municipi.

d) Migracions

El saldo migratori de Cerdanyola del Vallès (les diferències entre les altes i baixes per canvis residencials) ha experimentat diverses tendències entre 2005 i 2017. Des de l'any 2005 i fins el 2008 fou de signe positiu, és a dir va atraure més població que no pas n'expulsà, gràcies especialment a les migracions provinents de fora de l'Estat. En canvi, entre 2009 i 2014 va patir un fort descens i el saldo migratori resultà negatiu (Figura 2.10). **Des de 2015, tornaren a haver-hi més altes que baixes residencials, gràcies a la recuperació de les migracions externes, provinents de l'estranger.** Per procedències, és rellevant destacar que en tot el període analitzat, **des de 2005 i fins 2017, les emigracions de Cerdanyola cap a altres municipis de la resta de Catalunya han superat les immigracions provinents dels altres municipis catalans.** Pel què fa a les migracions amb els municipis de la resta d'Espanya començaren a ser positives a partir de 2014 però el 2017 quedaren estancades (és a dir, es van produir tantes altes com baixes amb origen i destí altres municipis espanyols de fora de Catalunya). En definitiva, els darrers anys, Cerdanyola del Vallès ha aconseguit atraure més població provinent de l'estranger, més que no pas de municipis espanyols i catalans.

Figura 2.10. Saldo migratori. Subàmbit metropolità, 2005 – 2017.

Font: Elaboració pròpia a partir d'IDESCAT, Estadística de variacions residencials elaborada per l'INE.

Amb més o menys intensitat, **la majoria de municipis de l'entorn de Cerdanyola han tingut saldos negatius durant els anys (o algun dels anys) de crisi econòmica.** Ripollet és el que ha tingut un patró més semblant a Cerdanyola del Vallès, amb saldo negatiu entre 2009 i 2013, mentre que Rubí l'ha tingut menys anys, entre 2011 i 2013 i Montcada i Reixac ha atret població tots els anys del període a excepció de 2013. En canvi, la resta de municipis tenen comportaments més particulars. D'una banda, Barberà del Vallès ha tingut els saldos negatius més recentment i els darrers dos anys encara pateix més emigracions que immigracions. Per la seva banda, Sant Cugat del Vallès ha tingut un saldo positiu tots els anys i, en canvi, Badia del Vallès ha experimentat la tendència contrària, amb un saldo negatiu pràcticament tots els anys analitzats.